

Man vil ikke tvinge Arbejderne til at lade den erhvervede Andel i Udbyttet blive staaende i Virksomheden, da de skal have fri Ret til at disponere over Resultatet af deres Arbejde.

Angaaende Spørgsmaalet om frivillig eller tvungen Udbyttedeling udtaler Fraktionen, at hvis Udbyttedelingen skal kunne realisere sine Fortrin, maa den betragtes ikke som en Forretning, der skal give Arbejdsgiverne forøget Profit, heller ikke som en filantropisk Foranstaltning, der skal yde Arbejderne en Gave, men alene som et Spørgsmaal om Retfærdighed, der ikke kan løses uden paa Bekostning af Kapitalens privilegerede Stilling i Produktionen. Da man efter alle tidligere Erfaringer maa gaa ud fra, at frivillig Udbyttedeling gennemgaaende alene vil blive indført under Forudsætning af forøget eller i alt Fald uformindsket Opretholdelse af den nuværende Driftsherregævinst, kommer Fraktionen til det Resultat, at som social Reform kan kun tvungen Udbyttedeling komme i Betragtning.

Hvis Udbyttedeling er et nødvendigt Element i et retfærdigt Lønssystem og et økonomisk og socialt Fremskridt, maa Erkendelsen heraf efter Fraktionens Opfattelse nødvendig føre til, at efter at det gennem Erfaringer er godtgjort, at det er haabløst at vente frivillig Indførelse af et effektivt Lønssystem, har Samfundet baade Ret og Pligt til at tage Sagen i sin egen Haand. Og Gennemførelsen af tvungen Udbyttedeling bør ikke udsættes af Hensyn til den nuværende økonomiske Nedgangsperiode i Forventning om Opgang; netop i daarlige Tider vil det have den største samfundsøkonomiske Betydning, at Arbejderklassens produktive Kræfter bringes til Udfoldelse gennem den Spore som ligger i Udbyttedeling.

Mod den Indvending, at den tvungne Udbyttedeling medfører et Indgreb i den personlige Frihed, anføres, at der ikke bør være Frihed til at tilegne sig Frugterne af andres Arbejde, og at man i Virkeligheden blot beskytter Arbejdernes økonomiske Frihed.

Til det Argument, at man ikke ved tvungen Udbyttedeling kan regne med den gode Vilje, der er en Forudsætning for, at Systemet skal virke gavnligt, svarer man, at det ved frivillig Udbyttedeling utvivlsomt er en nødvendig Betingelse, at baade Arbejdsgivere og Arbejdere ser med Velvilje paa Ordningen, men at en lovtvungen Udbyttedeling ikke paa samme Maade er afhængig af Parternes gode Vilje og Tro paa Systemet. Hvis Udbyttedeling gøres til en Betingelse for at drive Næring, antager man, at Parterne i egen Interesse vil søge ved loyalt Samarbejde at faa det mest mulige ud af Systemet.

Endelig forsvarer man sig overfor den Indvending, at den tvungne Udbyttedeling er uigennemførlig; fordi Systemet maa afpasses efter de enkelte Bedrifters særlige Forhold, med, at Loven bør affattes saa elastisk, at den kan modificeres efter de enkelte Bedrifters særlige Behov, og at der skal tilvejebringes en særlig Udbytteordning for hver enkelt Virksomhed. Der maa naturligvis føres Kontrol med, at Ordningen følger bestemte Principper. Denne Kontrol skal ske igennem det af Kommissionen foreslaaede Raadssystem, der bestaar af Bedriftsraad, Distriktsraad og et Industri- og Handelsraad for hele Landet.

De 2 Medlemmer af Fraktionen, som fremsætter det mere moderate Udkast II, fremsætter desuden enkelte almindelige Reservationer.

Kommissionens anden Fraktion.

(Arbejderrepræsentanterne).

De tre Arbejderrepræsentanter hævder, i deres ganske korte Betænkning, at Spørgsmaalet om Arbejdernes Andel i Udbyttet maa ses i Sammenhæng med Spørgsmaalet om Socialisering, som ved de sidste Aars sociale Omvæltninger er bragt frem i den aktuelle Politik.